

بی‌آبی در قزوین و مصائب آن

۲۸ فروردین ۱۴۰۲ ساعت ۱۸:۳۲

در قزوین مثل اغلب بلاد دیگر این استان (پارت، عراق عجم) باغات و بساتین چندان فراوان و زیاد به نظر نمی‌رسد؛ زیرا اراضی این ناحیه خشک و شنزار است و فقط نهر کوچکی که شاخه شاهرود به شمار می‌رود، زمین‌های آنرا مشروب می‌سازد، آب این نهر نیز کم و به هیچ‌وجه کفاف نمی‌بخشد.

ایران کشوری خشک و کم‌آب است. برخلاف تصور عده‌ای که معتقدند بی‌آبی نتیجه سیاست‌های اشتباهات امروزی است، واقعیت آن است که بسیاری از شهرهای ایران در دوران صفویه نیز با مشکل کم‌آبی مواجه بودند. از جمله این شهرها می‌توان به قزوین اشاره کرد که در همان دوره نیز با مشکلات زیادی مواجه بود.

«در این شهر مثل اغلب بلاد دیگر این استان (پارت، عراق عجم) باغات و بساتین چندان فراوان و زیاد به نظر نمی‌رسد؛ زیرا اراضی این ناحیه خشک و شنزار است و فقط نهر کوچکی که شاخه شاهرود به شمار می‌رود، زمین‌های آنرا مشروب می‌سازد، آب این نهر نیز کم و به هیچ‌وجه کفاف نمی‌بخشد. آب‌های دیگری از کوه‌ها با قنوات زیر زمینی که کاریز نامیده می‌شود به شهر آورده شده است. مردم از چشمه‌هائی که به عمق سیپا است، استفاده می‌کنند. آب این قبیل قنوات خنک ولی سنگین و بی‌مزه است. در نتیجه کمیابی آب و انهار هوای شهر قزوین مخصوصاً در تابستان سنگین و کثیف و ناسالم می‌باشد؛ و این نتیجه آنست که رودخانه‌ای وجود ندارد که فاضل آب و کثافات شهر را بشوید و ببرد. می‌گویند که ایرانیان بدان جهت از گردانیدن مسیر شاهرود به قزوین خودداری می‌کنند که مبادا این شهر در صفا و زیبایی از اصفهان جلوتر بیفتد و بالنتیجه شاهنشاه آنجا را ترک بگوید.»

منبع: ژان شاردن، سیاحتنامه شاردن، جلد سوم، ترجمه محمد عباسی، تهران، چاپ پیروز، ۱۳۳۶، ص ۳۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۱۵۰/مصائب-قزوین-آب-بی-آبی/>